

Sygn. akt VII U 3346/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Popielińska

Protokolant: st.sekr.sądowy Alicja Jarzyna

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2013 r. w Gdańsku

sprawy K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 5 listopada 2012 r. nr (...)

oddala odwołanie.

/ Na oryginale właściwy podpis. /

Sygn. akt VII U 3346/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 listopada 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił wnioskodawcy K. K. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa przewidzianych przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w wobec nie udowodnienia 15 letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Organ rentowy wyjaśnił, iż nie zaliczył do pracy w szczególnych warunkach okresu:

- od 08.09.1969 r. do 13.12.1969r., z uwagi na brak określenia charakteru pracy w świadectwie pracy z dnia 24.02.2003r., w oparciu o rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r.;
- od 21.03.1970 r. do 30.11.1978r. z uwagi na brak świadectwa pracy;
- od 19.02.1981r. do 28.02.1990r. z uwagi na brak powołania w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 12.02.2003r. klasyfikacji stanowiska pracy według zarządzenia resortowego.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł K. K. . W uzasadnieniu wniósł o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury, wnosząc o zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Stoczni (...) od 01.09.1966r. do 13.12.1969r., okresu zatrudnienia w (...) Company LTD spółka Sp. z o. o. w Browar (...) od 10.02.1981r. do 28.02.1990r., okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. od 08.06.1971r. do 31.03.1973r. Wnioskodawca do odwołania dołączył świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach za okres zatrudnienia w Stoczni (...) obejmujące okres zatrudnienia od 08.09.1966r. do 13.12. 1969 r., na stanowisko montera maszyn oraz zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 20.11.2012r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał argumentację prezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony K. K., urodzony dnia (...), w dniu 18 września 2012r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o emeryturę.

Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją z dnia 05 listopada 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił wnioskodawcy K. K. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach, z uwagi na niespełnienie warunków do nabycia tego prawa.

Wnioskodawca nie pozostaje w stosunku pracy, jest członkiem OFE ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na koncie funduszu w dochody budżetu państwa.

W toku postępowania przed organem rentowym ubezpieczony udowodnił na dzień 01 stycznia 1999 r. staż ubezpieczeniowy wymiarze 30 lat, 3 miesięcy i 11 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Okoliczności bezsporne, vide : wniosek – k. 1 – 3 akt ubezpieczeniowych, karta przebiegu zatrudnienia. 34. akt ubezpieczeniowych, decyzja ZUS z dnia 05.11.2012. k.35 akt ubezpieczeniowych.

Wnioskodawca z zawodu jest monterem maszyn. W okresie od 01 września 1966r. do 13 grudnia 1969 r. był zatrudniony w Stoczni (...), przy czym w okresie od 01.09.1966r. do 07.09. 1969r. jako uczeń praktycznej nauki zawodu. Od 08.09.1969r. do 13.12.1969r. wykonywał pracę na stanowisku montera maszyn i urządzeń okrętowych. Pracował w Wydziale C 3, gdzie wykonywał montaż urządzeń okrętowych. Praca zasadniczo odbywała się w maszynowniach i na pokładach statków. Wnioskodawca pracował na statkach Traulerach i Przetwórnjach.

W okresie od 21 marca 1970 r. do 30.11.1978r. wnioskodawca był zatrudniony w Okręgowych Zakładach (...) w G., w D. (...). W okresie tegoż zatrudnienia od dnia 31 marca 1970r. wykonywał prace: na stanowisku przetokowego, od dnia 08 czerwca 1971r. na stanowisku ślusarza, od dnia 15 października 1971r. na stanowisku ładowacza, od dnia 28 lutego 1973r jako rozwoziciel mięsa i przetworów mięsnych, od dnia 22 sierpnia 1978r. na stanowisku dowódcy warty a od dnia 03 października 1978r. pracował jako robotnik niewykwalifikowany. Praca na stanowisku przetokowego była wykonywana na boczniczy kolejowej, gdzie wnioskodawca zajmował się przetaczaniem wagonów z bydłem i trzodą chlewną przeznaczoną do ubojów oraz chłodni do przewozu już przygotowanego do transportu mięsa. Następnie został skierowany do zakładu produkującego dymy do wędzenia mięsa. Praca polegała na obsłudze urządzeń do produkcji dymów. Były to jonizatory w formie dużych silosów, gdzie dym skraplał się do kadzi. Do zakresu obowiązków wnioskodawcy należało utrzymanie stałej temperatury, praca wykonywana była w ochronnych rękawicach i w oparach dymu. Praca odbywała się w systemie zmianowym. W zakładzie obowiązywał system trzymianowy, pracowało po dwóch pracowników na zmianie. W kolejnym okresie zatrudnienia wnioskodawca pracował jako ładowacz. Jeździłem z kierowcą samochodu ciężarowego, praca polegała na rozwożeniu mięsa do sklepów, chłodni i magazynów. Zajmował się rozładunkiem i załadunkiem mięsa. Pracował w niskiej temperaturze w magazynie oraz wysokiej temperaturze na zewnątrz.

Następnie pracował w magazynie, gdzie zajmował się dowożeniem na produkcję mięsa z magazynu do paczkowania i kolejno pracował jako dowódca warty.

W okresie od 19 lutego 1981r. do 31 sierpnia 1990r. wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...) w G. (po przekształceniach własnościowych w (...) Company LTD spółka Sp.z o. o. w Browar (...)) na stanowisku ładowacz konwojent. Wykonywał pracę załadunkową i wyładunkową oraz pełnił funkcję kierownika sklepu firmowego zakładów piwowarskich. Praca na stanowisku ładowacza polegała na pracy fizycznej, polegającej na załadunku i przeładunku beczek z piwem i skrzynek z piwem, które następnie były transportowane do odbiorców. Wnioskodawca jeździł z kierowcą samochodu ciężarowego i wykonywał obowiązki ładowacza. Uczestniczył także przy rozładunku na bocznicę kolejowej transportów kolejowych z materiałami wykorzystywanymi przy produkcji piwa np. ziemią okrzemkową, zbożem (sładem), cukrem – transporty były co drugi - trzeci dzień, rozładunek wykonywany był na samochody, które transportowały materiały na magazyny. Do prac przeładunkowych pracownicy byli również oddelegowywani od innych prac w celu uniknięcia płacenia przez pracodawcę tzw. osiowego.

Z. D. pracował wraz z wnioskodawcą w Zakładach (...) w G. (po przekształceniach własnościowych w (...) Company LTD spółka Sp. z o. o. w Browar (...)) w okresie od 1972r. do 1990r. na stanowisko ładowacza.

T. R. pracował wraz z wnioskodawcą w Zakładach (...) w G. (po przekształceniach własnościowych w (...) Company LTD spółka Sp.zo. o. w Browar (...)), w okresie od 1976r. do 2001r. na stanowisko ładowacza i kierowca

A. S. pracował wraz z wnioskodawcą w Zakładach (...) w G. (po przekształceniach własnościowych w (...) Company LTD spółka Sp.zo. o. w Browar (...)) w okresie od 1988r. do 1991r., na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego, przy czym wnioskodawca pracował wraz z nim jako ładowacz.

Dowód:

- akta osobowe za okres zatrudnienia w Stoczni (...) w tym świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 20.11.2012r. (uwzględnienie okresu od 08.09.1969 do 13.12.1969r.) zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 20.11.2012r;
- akta osobowe za okres zatrudnienia w Zakładach (...) w tym świadectwo pracy z dnia 30.11.1978r., angaże;
- akta osobowe za okres zatrudnienia w Zakładach (...) w G. w tym świadectwo pracy z dnia 31.08.1990r., zeznania świadka Z. D. k. 44-45 akt, zeznania świadka T. R. k. 45-46 akt, zeznania świadka A. S. k. 46 akt, zeznania wnioskodawcy k. 47 w związku z słuchaniem informacyjnym k. 42-44 akt

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach ubezpieczeniowych pozwanego organu emerytalnego, aktach osobowych wnioskodawcy z okres zatrudnienia w Stoczni (...), w Zakładach (...) w G. i Zakładach (...) w G., których prawdziwości i rzetelności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia jej wiarygodności z urzędu.

Podstawę ustaleń stanu faktycznego stanowiły także zeznania świadków w tym świadka Z. D., świadka T. R., zeznania świadka A. S. współpracowników wnioskodawcy za sporny okres zatrudnienia w Zakładach (...), które zasługiwały na wiarę, albowiem były one jasne, spójne, rzetelne i razem z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie tworzyły zwartą i logiczną całość. Sąd w poczet materiału dowodowego zaliczył także zeznania samego wnioskodawcy, które ocenił jako wiarygodne, logiczne i zbieżne z zeznaniami świadków.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego K. K. nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ogólne zasady nabywania prawa do emerytury **dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r.** zostały uregulowane w treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu

Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 nr 153 poz. 1227ze zm.), dalej: ustawa, zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, tj. spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) legitymują się okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż: 65 lat - dla mężczyzn, 60 dla kobiet,
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej: 25 lat dla mężczyzn, 20 dla kobiet na dzień 01 stycznia 1999r.,
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa .

Stosownie do dyspozycji art. 32 ustęp 1 ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy. Dla uzyskania uprawnień do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wymagane jest osiągnięcie wskazanego w przepisach wykonawczych wieku, a także przepracowanie określonej ilości lat w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Zgodnie zaś z ustępem 2 w/w przepisu ustawy, przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – co oznacza, iż powyższe wyłączenie okresów niewykonywania pracy nie dotyczy okresów przed dniem 14 listopada 1991 r. (jak okres sporny w niniejszym postępowaniu).

Aktem wykonawczym, do którego odsyła ustawa jest rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 z 1983 r. poz. 43 ze zm.), dalej: rozporządzenie,, które w § 4 wskazuje, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A (stanowiącym załącznik do rozporządzenia) nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Dodatkowo wskazać należy, iż – zgodnie z przepisem § 2 ustęp 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia – okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy natomiast, o których mowa w ustępie 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (**§ 2 ustęp 2 rozporządzenia**).

Trzeba jednak zwrócić uwagę, że zgodnie z utartą praktyką i orzecznictwem w postępowaniu przed sądem okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przewidziane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mogą być ustalane także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia z zakładu pracy (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 r., III UZP 6/84 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r. III UZP 48/84), a więc wszelkimi dopuszczalnymi przez prawo środkami dowodowymi. Sąd Okręgowy podkreśla, że wskazanego wyżej ograniczenia dowodowego, dotyczącego ustalania okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, nie stosuje się w postępowaniu

odwoławczym przed okręgowymi sądami pracy i ubezpieczeń społecznych. Ustawa z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych (Dz.U. 1985 r. nr 20 poz. 85 ze zm.), nakazująca stosowanie w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych przepisy Kodeksu postępowania cywilnego (art. 1 ust. 3 wym. ustawy), nie zawiera ograniczeń dowodowych.

Bezspornym jest, iż ubezpieczony K. K. spełnił przesłankę wskazaną w § 4 ustęp 1 punkt 1 rozporządzenia, tj. ukończył w dniu 08 września 2011r. wymagane dla mężczyzn ubiegających się o prawo do emerytury na szczególnych warunkach 60 lat. Bezspornym jest w niniejszej sprawie również, iż ubezpieczony przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego i złożył oświadczenie o przekazaniu środków zgromadzonych na koncie funduszu w dochody budżetu państwa, nie pozostawał w stosunku pracy na datę wydania decyzji i na datę wniosku (na okres orzekania przez Sąd nie ma obowiązku rozwiązania stosunku pracy z uwagi na nowelizację wprowadzoną z dniem 01.01.2013r.) jak również legitymował się wymaganym stażem minimum 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych według stanu liczonego na dzień 01 stycznia 1999r.

Przedmiotem sporu pozostawało ustalenie, czy za czas pracy warunkach szczególnych w szczególnych warunkach mogą zostać uznane okresy pracy ubezpieczonego w tym:

- od 01 września 1966r. do 13 grudnia 1969 r. z tytułu zatrudnienia w Stoczni (...), stanowisku monter maszyn i urządzeń okrętowych;
- od 21 marca 1970 r. do 30.11.1978r. z tytułu zatrudnienia w Okręgowych Zakładach (...) w G.;
- od 19 lutego 1981r. do 31 sierpnia 1990r. z tytułu zatrudnienia w Zakładach (...) w G. (po przekształceniach własnościowych w (...) Company LTD spółka Sp.zo. o. w Browar (...)) na stanowisku ładowacz konwojent.

W ocenie Sądu Okręgowego, zgromadzony w aktach sprawy oraz dokumentacji pozwanego dotyczącej ubezpieczonego materiał dowodowy pozwala w sposób jasny, precyzyjny i nie budzący wątpliwości interpretacyjnych przyjąć za udowodnione twierdzenia pozwanego dotyczące kwestionowanego okresu pracy ubezpieczonego. Wynika z nich niewątpliwie, iż decyzja pozwanego odmawiająca ubezpieczonemu prawa do emerytury była prawidłowa, biorąc pod uwagę konieczność spełnienia przez ubezpieczonego na dzień 01 stycznia 1999 r. kumulatywnie warunku posiadania 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych (§ 4 ustęp 1 punkt 2 rozporządzenia) – któremu to obowiązkowi ubezpieczony bezspornie uchybił.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie sposób jest przyjąć, aby ubezpieczony – na którym w sprawie spoczywał (w myśl art. 6 k.c.) ciężar dowodu, w tym w szczególności przytoczenia dowodów na potwierdzenie wykonywania pracy w warunkach szczególnych – udowodnił, iż powyższą pracę w warunkach szczególnych wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy we wszystkich spornych okresach zatrudnienia.

Podkreślenia wymaga, iż wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wykazał, iż w okresie zatrudnienia w Stoczni (...) od 08.09.1969r do 13.12.1969r. wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku monter maszyn i urządzeń okrętowych (zgodnie z wykazem A dział III poz .90)

Nie uszło uwadze Sądu, iż w okresie od 01.09.1966r. do 07.09.1969r. wnioskodawca był uczniem praktycznej nauki zawodu i ten okres nie podlega zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach, pomimo wykazania go w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, ponieważ w tym okresie ubezpieczony nie był pracownikiem zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego nie potwierdził także , aby wnioskodawca w okresie od 21 marca 1970 r. do 30.11.1978r. będąc zatrudniony w Okręgowych Zakładach (...) w G. wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Sąd zwrócił uwagę, iż ww. okresie wnioskodawca był zatrudniony na różnych stanowiskach : w tym jako przetokowy, ślusarz, ładowacz, rozwoziciel mięsa i przetworów mięsnych, dowódca warty oraz jako robotnik niewykwalifikowany. Celowym w tym miejscu jest wskazanie, iż wnioskodawca nie legitymuje się za ten

okres świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach a także nie zdołał wykazać, iż będąc zatrudnionym na ww. stanowiskach wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Niewątpliwie z załączonych do akt sprawy akt osobowych za okres zatrudnienia w Okręgowych Zakładach (...) w G. wynika, iż od dnia 15 października 1971r. wnioskodawca był zatrudniony na stanowisku ładowacza a od dnia 28 lutego 1973r. do 21 sierpnia 1978r wykonywał pracę rozwoziciela mięsa i przetworów mięsnych, jednakże zgodnie z wykazem A dział VIII (w transporcie i łączności) poz. 1 do pracy w szczególnych warunkach kwalifikuje wykonywanie ciężkich prac załadunkowych i wyładunkowych oraz przeładunek materiałów sypkich, pylistych, toksycznych, trąjących i parzących w transporcie a wnioskodawca wykonywał prace na stanowisku przetokowego, którą wykonywał na boczniczy kolejowej i zajmował się przetaczaniem wagonów z bydłem i trzodą chlewną przeznaczoną do ubojów oraz chłodni , natomiast praca sensu stricte na stanowisku ładowacza, w czasie której wnioskodawca zajmował się rozładunkiem i załadunkiem mięsa nie spełnia przesłanek do zakwalifikowania jej jako pracy w szczególnych warunkach według wykazu A dział VIII poz.1.

W powyższym stanie rzeczy nie sposób jest uznać, aby prace na stanowisku przetokowego oraz praca przy rozwożeniu mięsa do sklepów, chłodni i magazynów, w czasie której wnioskodawca zajmował się rozładunkiem i załadunkiem stanowiły prace wykonywane w szczególnych warunkach zgodnie z cytowanym wyżej Rozporządzeniem Rady Ministrów.

Odnosnie zatrudnienia w Zakładach (...) w G. (po przekształceniach własnościowych w (...) Company LTD spółka Sp.zo. o. w Browar (...)) od 19 lutego 1981r. do 31 sierpnia 1990r., na stanowisku ładowacz - konwojent wskazać należy, iż także i ten okres zatrudnienia nie podlegał zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach z uwagi na brak wykazania, iż praca wnioskodawcy polegała na wykonywaniu prac załadunkowych i wyładunkowych wymienionych w załączniku do cyt. wyżej Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. tj. nie zostało w toku postępowania wykazane, iż był to przeładunek materiałów sypkich, pylistych, toksycznych, trąjących i parzących. Wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wykazał, iż wnioskodawca wykonywał prace przeładunkowe ,ale zakres tych prac obejmował co do zasady prace przy przeładunku i wyładunku beczek z piwem i skrzynek z piwem, co prawda ubezpieczony uczestniczył także przy rozładunku na boczniczy kolejowej transportów kolejowych z materiałami wykorzystywanymi przy produkcji piwa np. ziemią okrzemkową, zbożem, słodem, cukrem, lecz zarówno z jego wyjaśnień jak i zeznań świadków wynika, iż były to prace okazjonalnie wykonywane w sytuacjach uzasadnionych szczególnymi potrzebami pracodawcy.

Sąd wziął pod uwagę fakt, iż w przedłożonej przez ubezpieczonego dokumentacji znajduje się świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 12.02.2003r. (k. 12 akt ubezpieczeniowych), z którego wynika, iż ubezpieczony w zakwestionowanym przez pozwanego okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych zakwalifikowaną według wykazu A dział VIII poz. 1, jednakże przyjęć należy, iż dokument ten stanowi jedynie oświadczenie wiedzy pracodawcy, które może zostać zakwestionowane przez pozwanego organ rentowy. W ocenie Sądu wynik postępowania dowodowego w sprawie (w szczególności zeznania świadków Z. D., T. R., A. S. współpracowników wnioskodawcy za sporny okres zatrudnienia w Zakładach (...)) daje podstawę do twierdzenia, iż pozwany skutecznie zakwestionował to świadectwo.

Sąd podziela stanowisko, iż w sprawie o prawo do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych, sąd winien dążyć do ustalenia charakteru pracy rzeczywiście wykonywanej, a nie opierać się jedynie na stanowisku ujętemu w dokumentacji pracowniczej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 6 września 2012 r., III AUa 208/12). Wynika to z faktu, iż samo świadectwo pracy w szczególnych warunkach nie przesądza jeszcze o uznaniu wykonywanej przez wnioskodawcę pracy za pracę w warunkach szczególnych. Świadectwo to bowiem nie jest dokumentem abstrakcyjnym i w związku z tym musi znajdować oparcie w dokumentacji pracowniczej, a w konsekwencji może być przez tę dokumentację weryfikowane (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 kwietnia 2012 r., III AUa 226/12, podobnie wyrok tegoż sądu z dnia 4 kwietnia 2012 r., III AUa 249/12).

Biorąc powyższe wiążące ustalenia Sądu pod uwagę, wskazać należy, iż ubezpieczony nie spełnia podstawowego kryterium (§ 2 ustęp 1 i 2 rozporządzenia), wymaganego od osób ubiegających się o świadczenie emerytalne w niższym

wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych – mianowicie udokumentowania i udowodnienia faktu wykonywania pracy wykonywanej w warunkach szczególnych w wymiarze minimum 15 lat stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Za właściwe w tym miejscu Sąd uznał przywołanie ugruntowanego poglądu orzecznictwa, zgodnie z którym przepisy przewidujące prawo do emerytur z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze są przepisami szczególnymi, ich wykładnia rozszerzająca jest niedopuszczalna, co wielokrotnie podkreślał Sąd Najwyższy (uzasadnienie wyroku SN z dnia 16 sierpnia 2005 r., I UK 378/04, Orzecznictwo Sądu Najwyższego, Zbiór Urzędowy Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych 2006/13-14/218).

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania K. K. od zaskarżonej decyzji pozwanego organu rentowego z dnia 05 listopada 2012 r. i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z cytowanymi wyżej przepisami orzekł jak w sentencji wyroku, oddalając odwołanie ubezpieczonego.

SSO Monika Popielińska